

Bad boy s dobrým srdcem

NA VRCHOLU SVOJÍ KARIÉRY VZTYČIL PROSTŘEDNÍK VEDENÍ ROYAL OPERA HOUSE V LONDÝNĚ A ZE DNE NA DEN OPUSTIL ANGAŽMÁ, ABY SVĚTU ODHALIL ODVRÁCENOU STRANU BALETU.

ZAZNAMENAL PETR DIVIŠ

Potetovaný a zjizvený tanečník si okamžitě vysloužil nálepku bad boy a jeho životní příběh se stal předlohou dokumentu *Dancer*, který v Čechách a na Slovensku zlomil několik rekordů. Producent Milosh Harajda nás provede jeho zákulisím.

Ten den, kdy Národní divadlo v Praze spustilo prodej vstupenek na představení *Sergej Polunin Live*, trvalo pouhé čtyři minuty, než se show s historicky nejdražší vstupenkou kompletně vyprodala. Nekonvenční koncept večera proměnil zlatou kapličku na kinosál, v němž diváci na stříbrném plátně zhlédli životní příběh žijící legendy baletu, jejíž charakter připomíná životopis rockové hvězdy. Veřejně se přihlásil k tomu, že tančil pod vlivem kokainu, nechal se tetovat a hrudník si zjizvil sám. „Se Sergejem jsme se seznámili před třemi lety, kdy producentka Gabrielle Tana hledala režiséra, který by pomohl dokument *Dancer* uzavřít. V hotelu Claridge's jsme se

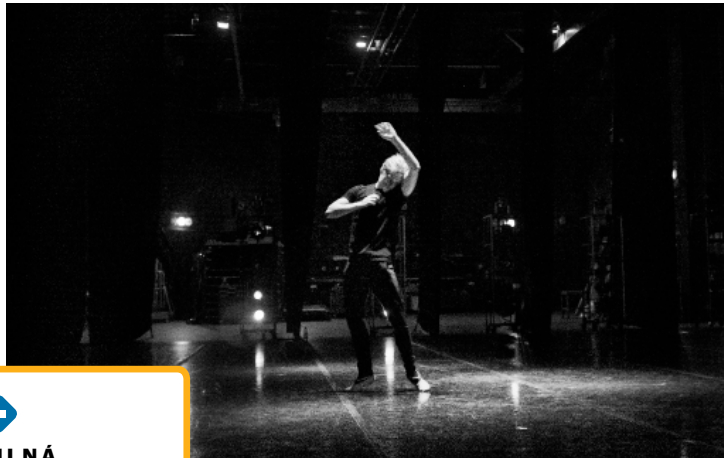
potkali s Davidem LaChapellem, který Sergeje pozval na Maui, kde vzniklo video *Take Me To Church*. David ho zveřejnil na YouTube a z jejich počínů se stala virální senzace, která má dnes jedenadvacet milionů zhlédnutí. Film tak získal svůj happy end a Polunin na plátně zatančil svou labutí píseň. Častokrát se mě přátelé ptali, jaký je Sergej v soukromí. Dlouho jsem nevěděl, jak upřímně odpovědět, protože v Londýně jsem sedával vedle tichého, plachého kluka, který víc poslouchal, než hovořil. V Římě však odešel od našeho stolu a do hotelu se vrátil s holou hlavou a čerstvě potetovanými prsty, které ještě krvácely,“ vypráví Milosh Harajda o začátcích spolupráce s Poluninem. V den premiéry v Londýně se rozhodl rezervovat filmová práva pro Čechy a Slovensko, aby příběh Polunina mohl představit mladé generaci.

Sergej Polunin se českému publiku představil v pořadu Jana Krause několik dní před plánovanou premiérou svého dokumentu v Praze. V zákulisí se přiznal, že jako malý sledoval americké a britské talk shows a sám sebe se ptal, proč není tanečníkům věnovaná stejná pozornost jako hercům, modelkám nebo zpěvákům. Nabídku ke Krausovi dostal od producentky pořadu

Simony Matáskové, která několik týdnů před premiérou v Praze produkovala exkluzivní vydání Krausovy talk show z Londýna, kde Polunin působí. „Den před natáčením volal Sergejovi agent z Los Angeles, že dostal celosvětovou kampaň pro Diesel a natáčení začíná zítra. Chvilí hrozilo, že budeme muset hledat náhradu ke Krausovi, ale Sergej se rozhodl, že když poletí až posledním spojem do L. A., tak stihne obojí, a tím jsme v Čechách odstartovali začátek hysterie,“ vysvětluje Milosh Harajda. Následně Polunin tři dny nepřetržitě natáčel v kalifornské poušti kampaň, jež nesla slogan: Make Love Not Walls jasně odkazující na předvolební kampaň Donalda Trumpa. Balet se stal součástí celosvětové módní kampaně, za níž stál (opět) David LaChapelle, ale je nutno dodat, že jejich první setkání mělo v osobní rovině tanečníka mnohem silnější dopad. „V době, kdy mi David (LaChapelle) nabídl spolupráci, jsem byl úplně na dně a ztracený. Bylo to temné období mého života. Balet jsem nenáviděl a věděl jsem, že tohle bude můj

Milosh Harajda po uvedení filmu *Dancer* v Národním divadle navázal spolupráci s Baletem Národního divadla a kinem Lucerna, které připravuje sérii projekcí pro studenty. Na Slovensku tento osvětový projekt zastřešuje Asociace soukromých škol a školských zařízení. Cílem je seznámit se se životem skvělého tanečnicka, jehož dětství nebylo zdaleka oslnivé. Ačkoli rodina dělala, co mohla, aby umožnila Sergejovi taneční vzdělání, rozvod rodičů v jeho patnácti letech ho negativně poznamenal. Přesto se stal nejmladším sólistou Královského baletu v Londýně.

poslední tanec. O tom nebylo pochyb,“ přiznává Sergej Polunin. Těsně před natáčením strávil několik dní v L. A. ve společnosti svého dětského idolu Mickyho Rourke, jehož jméno má vytetované na pravém předloktí. Mickey mu prozradil několik tipů, jak se vcítit do role a nechat

SILNÁ EMOČNÍ JÍZDA

Dancer trvá 85 minut a divák se zatajeným dechem cestuje z rodného Chersonu do šedého Kyjeva, pak do Londýna, Moskvy a děj kulminuje mezi L. A. a Maui, kde přímo na plátně vzniká choreografie *Take Me To Church*, jejímž autorem je Sergejův kamarád Jade. Divák se seznamuje s celou Sergejovou rodinou, poznává drsné zákulisí největších baletních sálů, odvrácenou stranu slávy a sérii záběrů odhalujících tanečnickovu kůži.

v nichž propojujete instituce jako banky nebo automobilky s kontroverzními umělci a jejich společný dopad formuje

celospolečenské povědomí.“ Ještě letos na podzim se vrátí Polunin na filmové plátno a hned ve dvou celovečerních filmech. *Vražda v Orient expresu* je jeho filmovým debutem, kde si zahraje po boku hvězd, jako je Johnny Depp, Michelle Pfeiffer a Judi Dench. V thrilleru *Red Sparrow* Polunin svede špiónku Jennifer Lawrence. Ovšem neočekávanějším snímkem je životopisný film *The White Crow* dokumentující příběh baletní legendy Rudolfa Nurejeva. Režie se ujal Ralph Fiennes, produkce oscarová Gabrielle Tana a Polunin ztvární roli tanečnicka Solovjeva. Snímek má plánovanou premiéru

na festivalu v Cannes v květnu 2018 a vznikal mezi Paříží, Petrohradem a Bělehradem.

Letošní podzim byl v agendě Sergeje Polunina pořádně horký. V září mu časopis GQ udělil titul Creative Maverick v anketě Muž roku a krátce nato svět obletěly fotografie editoriale pro nezávislý časopis King Kong. Sergejův rozkrok tam opakovaně zahrnují jen části nahé Pamelý Anderson a čtenář rovněž uvidí baletní orgie členů Projektu Polunin. Blýskne se tam nejslavnější balerína současnosti Natalia Osipova, která se Sergejem dva roky sdílela jednu domácnost. Právě Osipova doprovázela Polunina během jeho premiéry v SND v Bratislavě. I když obě hvězdy měly jen pár dní před premiérou nového baletu v Mnichově, jejich slovenská agenda se odehrávala na trase hotel–baletní sál–jeviště – restaurace SaSaZu, kde se konala after party pro VIP hosty. První prosincový týden pak bude mít v londýnském divadle Coliseum premiéru druhý autorský balet Sergeje Polunina pod názvem *Satori*. †

vyplavat emoce. „Během natáčení na Maui jsem devět hodin probrečel. Věděl jsem, že musím opustit balet, ale netušil jsem, kam mě moje kroky povedou. Myslel jsem na svou rodinu, jak hodně se pro mě museli obětovat. David je slavný fotograf, ale nejvíc na světě miluje tanec. Stejně tak Gabrielle je uznávaná hollywoodská producentka, ale tanec je její obrovská vášeň. V hloubi duše jsem netoužil po ničem jiném než mít to za sebou a moci jít dál. V tom jsem zažil moment osvícení – pochopil jsem, že když odejdu do filmového průmyslu, potrvá mi roky, než budu schopný podporovat rodinu. Díky velkému umělci jsem pochopil, že ani já nemusím prožít život s nálepkou tanečnicka, ale jako umělec se mohu svobodně pohybovat mezi filmem, fotografií a divadlem. To bylo osvobozující,“ uvedl v den americké premiéry filmu *Dancer*.

Mladý slovenský producent Milosh Harajda se při tvorbě konceptu pro Národní divadlo inspiroval premiérami v New Yorku, Londýně a Tel Avivu. „I když se česká i slovenská premiéra odehrávala na prknech Národního divadla, rozhodli jsme se divákům nabídnout autentický zážitek a vybrali jsme dvě ikonické choreografie z filmů *Silent Echo* a *Take Me To Church*, které Polunin zatancoval naživo. Představení vrcholilo dialogem s publikem, kde Polunin odpovídal na otázky diváků. Po megaúspěchu v Praze jsme v září otevírali sezonu ve Slovenském národním divadle, kde Polunin tancoval dva večery,“ říká zakladatel agentury Milosh Ltd. a dodává: „Dlouhá léta mě inspirovala formule art and commerce – tedy spojení byznysu s uměním. Je to velká dobrodružná jízda tvořit projekty,